

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LV. Exaudi Deus orationem meam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](#)

Exaudi Deus orationem meam.

ARGUMENTVM.

Est oratio in persona Christi contra Sy-
nagogam, & proditorem Iudam. Recte au-
tem usurpatur contra falsos fratres, qui Ec-
clesiae plurimum eo ipso nocent, quod cum
eam extreme oderint, tamen odium illud te-
gunt simulatis officijs.

Ore aliud præfert, aliud sub pectore condit,

Quorundam leuium callida uaficies.

Hæc agitat pestes, hos execratur, at horum

Quot rogo myriadas tempora nostra ferunt.

Vincenti in melodijs erudiens canticum David.

Qui tua supplicibus uenerantes numina uotis,
Audis ætherea mitis ab arce pater:

Propositio pre-
cationis.

Supplicis exaudi te uerba rogantia serui,

Nunc animum moueat mæsta querela tuum.

Aspice quam gemitu fundam lamenta profuso,

Narrat pericu-
lum & afflicti-
ones quas pa-
titur.

In ueras lacrimas quam tibi totus eam.

Vsq; adeo insultant hostes urgente tumultu,

Sic furit in clades impia turba meas.

Nam mibi crimen atrox querunt obtrudere, nec me

Præ genuino odio uiuere posse ferunt.

Intima concussi tremuerunt uiscera cordis,

Et mea ne moriar concutit ossa timor.

Nunc animum metus, & saeuus circumuenit horror,

Nunc mea letalis pectora terror habet.

H 5

O mibi

Votum quod eleganter pingit affectum animi conclusi protinus euadam qua me non ulla sequentes, malis.

Deferat humano semita trita pede.
In deserta abeam scuaram lustra ferarum,
Grata domus profugo tristis eremus erit.
Ocius effugerem, si forte euadere possem,

Hastempestatis me ferientis aquas.
Imprecatio cōtra hostes, ut consilia eorum impediatur. Scinde age, et infames istorum contere linguis,
Vrbs quia flagitijs disidet ipsa sibi.
Qualibus illa dies noctesq; repleta laborat,
Et labor, et tota regnat in urbe dolor.

In medio dolus et uane mendacia linguae,
Omnis inhumana fraude platea scatet.

Amplificatio calamitatis, patior haec a populo meo & a discipulo communi ministro cum mecum coniuncto. Quod si structa mibi sit ab hoste calumnia, forsitan quae non commerui crimina, ferre queam.
Si mibi se extulerit supra caput impius osor, Vitarem celeri iussa superba fuga.

At tu fide comes duris mibi cognite rebus, iuncto.
O rarum nostræ pignus amicitiae.

Imprecatio. Tu fidei mecum sanctæ secreta subisti,
Religio nostri pectoris una fuit.
Quo cum sancta domus diuinæ limina adibam,
Vnaq; læticiae causa duobus erat.

Mors audias violenta manus extendat in ipsis,
Ad Stygias uiui destituantur aquas.

Consolatio. Nam domus ipsorum uitij est plena nefandis,
Factio in ipsorum sede maligna sedet.

Ipse Deo mea fatigata querar, mea tristia dicam,
Ille, ut ferre potest, sic feret unius opem.

Mane

Mane querar, seræ lugebo ad tempora lucis,
 Effugient medium nec mea uota diem.
 Audiet & genitus & uerba rogantia, pronis
 (Certa fides caussæ est) auribus accipiet.
 Is nūhi pacificam præstabit ab hoste quietem,
 Qui nūhi tot studuit noxiis esse modis.
 Audiet, & studia aduersa mala deprimet hostis,
 Solus in immota conditione manens.
 Nulla quidem spes est mutari posse malignos,
 Qui Dominum toties irreuerenter habent.
 Iniecere manus in amantes fœdera pacis,
 Pacta profanarunt religiosa Dei.
 Ore ferunt pacem butyro quod mollius esset,
 Sæua tamen tacito pectore bella mouent.
 Lenia uerba oleo quo quis magis ore loquuntur,
 Illa tamen gladij fortis acumen habent.
 Res curasq; tuas Domino committe potenti,
 Is tua, teq; ipsum, cuncta tenere potest.
 Ipse loco faciet stabili consistere iustum,
 Et bona lætificæ pacis habere dabit.
 Tu pater effuso gaudientes sanguine, tandem
 In mortis foueam præcipitanter ages.
 Dimidice non illi attingent tempora uitæ,
 Sed mihi spes in te fixa tenaxq; manet.

Addit in fine
infectionem
hostiū & com-
municationem.

Insignis doctri-
na in omnibus
periculis & re-
tationibus uti-
lis.

PSALMVS LVI.

Miserere mei Deus quoniam con-

ARGVMNTVM.

Est oratio pro liberatione ex periculo, in
quo

